

جام جهانی احساسات

جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، فراتر از نتایج و شگفتی هایش، توام با لحظات احساسی لطیفی بود

که نشان می دهد قدرت فوتبال در ساختن لحظات زیبا، چقدر زیاد است

پرونده

می شود فوتبال را به ۹۰ دقیقه محدود کنیم، این که چه کسی و چه تیمی عملکرد بهتری داشته و نتایج به دست آمده حاکی از چیست؟ اما این تمام فوتبال نیست. فوتبال لحظات زیبای بیشتری دارد که فراتر از دریبل ها، گلزنی ها و بالا بردن جام هاست. دیشب فینال ۲۰۲۲ قطر هم برگزار شد، اگر هوادار تیم قهرمان باشیم، رقابت ها و احساسات ناشی از آن، در همان لحظه با بالا بردن جام توسط کاپیتان قهرمان برای ما تمام می شود و ما در احساس شادی و غرور تیم قهرمان سهیم نیستیم، اما چیزهای بیشتری از قهرمانی هست که با نتایج جام و لایه ظاهری اتفاقات فوتبال تمام نمی شود و فارغ از آن که طرفدار کدام تیم باشیم در احساس شیرینش سهیم هستیم. به این شکل که هر بار که یک رفتار زیبا و انسانی رخ می دهد ما هم به عنوان کسی که برای هم نوع مان و احساسات زبیايش ارزش قائليم، در این اتفاق خوب سهیم می شویم و این جادوی فوتبال است. وقتی کریس رونالدو در آن لحظات پرالتهاب بعد از بازی کنار دختر معمولی ایستاد و عکس گرفت؛ جام با حذف در بازی بعدی برای او تمام نشد؛ بلکه حرکت زبیايش ماندگار شد و هر بار کسی یاد آن لحظه بیفتد و متاثر از آن چنین رفتار زیبایی داشته باشد یک موفقیت برای کریس رونالدویی محسوب می شود که خیلی ها اورا به غرور می شناسند. وقتی باز یکن مراکشی سراغ مادرش رفت تا شادی اش را در آغوش بهترین پناهگاه دنیا سهیم شود به یاد همه ما آورد که وراى هر نتیجه‌اى، ما انسان‌ها در این رفتارهاى زبیا سهیم هستیم، برای همین چه تاکنیک زمخت کرواسی را ببینند یم چه به فوتبال پرشور اما کم تجربه مراکش علاقه داشته باشیم، وقتی مودیچ فرزندانش را بعد بازی بغل کرد و وقتی مراکشی ها در کنار خانواده شان اشک شوق می ریختند ما هم همه را شان احساساتی می شدیم چون تاکنیک ها را می شود دوست نداشت، اما احساسات قوی تر از آن هستند که در مخاطب نفوذ نکنند و تحسین او را به همراه نداشتند باشند. در این پرونده وبه مناسبت پایان این جام جذاب، سراغ لحظات پراحساسی رقتیم که رقم خورد تا یادمان باشد فوتبال بهانه خوبی برای دوست داشتن هاست. با ما باشید.

استرلینگ و بازگشت به خانه

لحظه‌ای که در نیمه نهایی جام جهانی ۱۹۹۴ آمریکا، «به به تو» فوتبالیست معروف برزیلی بعد از گلزنی به هلند دست هایش را به شکل گهواره تکان داد تا به دنیا بگوید پدر شده، اولین مواجهه

جالب خیلی از ما با احساسات جذاب در حین مسابقات جنجالی و پراسترس فوتبال شکل گرفت. بعدها در هر جام شاهد چنین اتفاقاتی بودیم. توجه ویژه به خانواده، ایراز احساسات به همسر و فرزندان، رقابت با تیم مقابل در اوج رقابت و... همه از اتفاقات زیبای فوتبال بود که تا جام ۲۰۲۲ ادامه داشت. شاید یکی از پررنگ ترین اتفاقات احساسی این جام بازگشت رحیم استرلینگ وینگر سریع و تکنیکی انگلستان به وطن بعد از شنیدن خبر سرعت از منزلش بود. هر چند پلیس به استرلینگ اطمینان داده بود که حین سرعت منزلش هیچ اتفاقی برای خانواده اش نیفتاده و آن ها در سلامت و امنیت هستند، اما این بازیکن تر جیح داد جام را برای حضور در کنار خانواده اش ترک کند. البته با صعود انگلستان به جمع هشت تیم، استرلینگ به قطر برگشت و حتی فرصت کوتاه بازی را به دست آورد، اما از آمادگی و ترکیب اصلی دور شده بود. با این همه استرلینگ خانواده را به همه چیز تر جیح داد و تیمش هم که پایان تلخی مقابل کرواسی داشت.

اشرف؛ از دستفروشی تا دیوارنگارهای اسپانیا

مراکش فقط برای صعودش به نیمه نهایی تاریخ ساز نشد بلکه رسانه های جهان به «اشرف حکیمی» بازیکن این تیم به دلیل محبت زیاد و ابراز علاقه به مادرش توجه زیادی نشان دادند. این بازیکن بعد از پیروزی مقابل اسپانیا به سوی تماشاگران رفت و مادرش را در آغوش کشید و این تصویر به یکی از گرافیتی های (دیوارنگاره) محبوب در جهان تبدیل شد. او در جایی گفته بود که مادرم خانه های مردم را تمیز می کرد. اما فعالیت خانوادگی «اشرف» فقط به همین جا ختم نمی شود بلکه فیلمی از این بازیکن مراکشی در کنار همسرش که به او می گوید چرا قبل از دودیدن دور زمین به سمت او رفته است، در شبکه های اجتماعی بسیار باز نشر شد.

گریز مان و بچه ها

«آنتوان گریز مان» در جام ۲۰۲۲ عنوان های افتخار آمیز متعددی به دست آورده بهترین بازیکن دیدار فرانسه – مراکش، تنها بازیکن جام – البته در کنار سسی – که بیش از ۱۰۰ موقعیت گل خلق کرد و... اما یکی از ماندگار ترین تصاویر جام با نقش آفرینی گریز مان، صحنه ای بود که بعد از بازی فرانسه، فرزندانش را روی نیمکت آورد و در آغوش گرفت. آنتوان از معدود فوتبالی هایی است که زندگی خانوادگی بی سروصدا بی دارد. او در دین بازی های اسمش سر زبان هاست، اما در زندگی خانوادگی، کنار همسرش، «اریک» و سه فرزندش آرام و بی حاشیه است.

بوفال و خواستگاری ناکام

یکی دیگر از موقعیت های جالب توجه اما غیر فوتبالی جام ۲۰۲۲ را «سوفین بوفال»، مهاجم مراکش رقم زد. بوفال به یکی از هواداران تیم مراکش علاقه مند شد، از مادرش خواست که به برای خواستگاری دختر به مراکش برود و آن قدر از جواب مثبت گرفتن مطمئن بود که اعلام کرد احتمالاً بعد از جام جهانی مراسم عروسی اش را برگزار خواهد کرد. هوادار مراکشی، بعد از حذف مراکش در بازی با فرانسه جواب رد خود را اعلام و برای او آرزوی خوشبختی کرد. تیم مراکش هم که می توانست دست کم پایان غیر فوتبالی شادی داشته باشد، مغموم روانه خانه شد!

یاسین بونو

و اهدای دستکش طلایی به پسرش

مراکش پدیده محض این جام بود؛ از این تیم حکیم زبیاش، اشرف حکیمی و از لژوولی به دلیل حضور در تیم های مطرح، شناخته شده بودند، اما پدیده جذاب این تیم یاسین بونو

دروازه بان خوش ذوق و قامت و همیشه خندانی بود که یا در خشش تیم را به جمع چهار تیم صدر جدول رساند و اگر کمی باتجربه بودند می توانستند حضور در فینال را هم تجربه کنند. یاسین بونو در شرایط حساس بازی همیشه خندان بود؛ به تیمش انرژی و اعتماد به نفس تزریق می کرد و فراتر از همه این ها بعد از در خشش در بازی حساس مقابل پر تغال، وقتی همه بازیکنان را برای رفع خستگی به رختکن رفتند در زمین ماند، دستکش هایش را به فرزندش داد تا با او در همان زمین بازی کند. پدری که می داند فرزندش به توجه و بازی نیاز دارد حتی وقتی همه سرگرم جشن و مصاحبه و خودنمایی هستند حضور در کنار فرزندش را ترجیح می دهد تا ثابت کند مراکش و بازیکنانش از همه نظر تیم جذاب و به یاد ماندنی جام بودند.

رونالدو، بازیکنی با قلب رئوف

برخورد رونالدو با هوادارانش، به خصوص بچه ها و به طور ویژه با هواداران دارای معلولیت، همیشه سوژه خبرنگاران بوده است. جدیدترین برخورد این ابرستاره پرتغالی، رفتار محبت آمیزش با یک دختر نشسته بر ویلچر پس از پایان بازی پر تغال و سوئیس در جام جهانی قطر است. وقتی بازیکنان به سمت رختکن می رفتند، دختر نوجوان دارای معلولیت در سالن رونالدو را صدا می زند. او پس از دست دادن با دختر بچه، با تقاضای عکس گرفتنش روبه رو می شود که با روی خوش، در کنار دختر ک می ایستد تا این لحظه زیبا در دوربین و در تاریخ ثبت شود؛ لحظه ای که انسانیت و عشق را به سادگی به رخ تماشاچیان می کشد.

«مودریچ» با بچه هایش در قطر

بازی «لوکا مودیچ» ستاره تیم کرواسی با فرزندانش بعد از بازی مقابل تیم ملی کرواسی به یکی از قاب های ماندنی جام جهانی ۲۰۲۴ تبدیل شد. او بعد از این بازی با اشتیاقی از فرزندانش که به داخل زمین فوتبال می آمدند استقبال کرد، دخترش را بوسید، با او بازی کرد و در آخر هم چند پاس کاری کوچک با فرزند دیگر هم تیمی هایش داشت. او همچنین وقتی کار تیمش با برزیل به ضربات پنالتی رسید به رودریگو بازیکن تیم ملی برزیل که پنالتی اش وارد دروازه نشد دلداری داد. به او گفت پسرم آینده روشنی داری! همه پنالتی خراب می کنند.

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دوشنبه ۲۸ آذر ۱۴۰۱
۲۴ جمادی الاول ۱۴۴۴ • ۱۹ دسامبر ۲۰۲۲
شماره ۳۱۱۱۰

۳۳۳۰

تنها نماینده ایران در روز آخر جام

گفت وگوا با «زهره هراتیان»، رئیس مرکز تخصصی پزشکی - ورزشی ایفمارک که تنها پزشک آسیایی و تنها پزشک خانم حاضر در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر بود

مجید حسین زاده | روزنامه نگار

پس از حذف تیم ملی کشورمان از جام جهانی قطر و ناامید شدن از احتمال قضاوت دوباره فغانی، ایران همچنان یک نماینده دیگر در جام جهانی ۲۰۲۲ داشت. «هراتیان» که ریاست دپارتمان پزشکی سازمان لیگ و مرکز پزشکی فیفا در تهران را بر عهده دارد، در دیدار میان پر تغال و مراکش در ورزشگاه الشامه حضور داشت و به عنوان پزشک ویژه فیفا انجام وظیفه کرد. در مینی پرونده امروز زندگی سلام، با او درباره جزئیات مسئولیتی که بر عهده داشته، فعالیت هایش در ایران، رابطه بین پزشکی و فوتبال و ... گفت وگو کردیم که در ادامه خواهید خواند.

❖ یکی از ۸ پزشک منتخب فیفا در قطر بودم

در ابتدا از خانم «هراتیان» درباره حضورش در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر به عنوان تنها ایرانی و تنها پزشک خانم از طرف فیفا می پرسم و این که وقتی هر تیم یک پزشک دارد، چه نیازی به حضور آن هاست

که می گوید: «از بین هشت پزشکی که در جام جهانی قطر از سمت فیفا حضور داشتند، من تنها پزشک آسیایی و تنها خانم پزشک بودم که مسئولیت پزشکی ورزشگاه الشامه را بر عهده داشتم یعنی در تمام مسابقاتی که در این ورزشگاه برگزار شد مثل بازی ایران و آمریکا، کانادا و مراکش، قطر و سنگال، سنگال و هلند، اسپانیا و کاستاریکا... و مراکش و پر تغال به عنوان آخرین بازی به عنوان

کادر پزشکی فیفا در ورزشگاه حاضر بودم. برای خودم هم جالب است که در بین هشت پزشک منتخب تنها من خانم هستم و تنها پزشک آسیایی حاضر در این گروه من هستم. درباره قسمت دوم سوال تان هم باید بگویم درست است که هر تیمی خودش یک پزشک دارد که همه کارها را انجام می دهد، اما برای حوادث بسیار اورژانسی، مثل مواردی که یک بازیکن دچار ایست قلبی می شود یا وارد شدن ضربه به سر که به از بایستی بیشتر نیاز دارد یا مواردی که بازیکن باید سریع به بیمارستان منتقل شود... ما آن جاهستیم که هماهنگی های مربوط سریع تر و راحت تر انجام شود».

❖ وظیفه ما، معاینات و راهکارهای پیشگیری از آسیب هاست

از او درباره وظایف رئیس مرکز پزشکی عالی فیفا (ایفمارک) می پرسم، چون سال هاست که این مسئولیت را بر عهده دارد، می گوید: «مرکز پزشکی فیفا، یک در مانگاه پزشکی ورزشی است که طبق قوانین وزارت بهداشت در ایران عمل می کند و مسئول استانداردهای مسائل مربوط به پزشکی فوتبال است و معاینات پیش از فصل تمامی لیگ های حرفه ای کشور را انجام می دهد. همچنین مشخص کردن راهکارهای پیشگیری از آسیب ها بر عهده مرکز پزشکی فیفا در هر کشور است. در مدت ۵ یا ۶ سالی که من مسئول این بخش بودم، تمام سعی ام را کردم تا این کار به نحو احسن انجام شود و بر اساس عملکرد او ارزیابی سالانه مجوز مرکز پزشکی عالی فیفا در کشورمان تاکنون، هر سال تمدید شده است.

❖ دوران دانشجویی عضو تیم ملی «ب» فوتسال بودم

پزشکی و فوتبال دو حوزه متفاوت هستند. او درباره ورودش به این حوزه می گوید: «من پزشک و دارای بور د تخصصی پزشکی ورزشی از دانشگاه علوم پزشکی ایران هستم. زمانی که در دانشگاه مشغول تحصیل در رشته پزشکی بودم، در تیم فوتسال دانشگاه بازی می کردم و در لیگ حرفه ای فوتسال بانوان برای تیم راه آهن و برای تیم ملی «ب» فوتسال در مسابقات کشورهای اسلامی هم توپ زدم. در همان زمان، مسئول حوزه ورزش در دانشگاه از من خواست که به تیم های ملی در حوزه پزشکی هم کمک کنم».

❖ لباس های فیفا دو سایز برایم بزرگ بود!

«سال ۱۳۹۰ از سوی فدراسیون در سمناری که فیفا در ریاض برای تربیت مدرسان پزشکی فوتبال برگزار کرد، شرکت کردم. آن جا پر از هیجان و شادی بودم. حتی لباس های فیفا برایم دو سایز بزرگ بود، ولی اصلا برایم مهم نبود». هراتیان درباره ماجرای روزی که به عنوان پزشک فیفا انتخاب شده است، می گوید: «روز اول»، وارد کلاس شدم ناگهان از پشت سر کسی به زبان انگلیسی گفت، این جا رو ببینید ما یک خانم این جا داریم! برگشتم و این لحظه آشنایی با پروفسور «جیری ولژاک»، قدرتمندترین فرد فیفا پس از بلاتر بود. همان روز از من درباره ایران پرسید، خانواده و برادرهایم، علاقه مندی هایم و این که هدفم چیست؟ با ذوق از خانواده

و برادرانم تعریف کردم، از تاریخ و عظمت کشورم، با لبخند از عشق مردمم به زنان کشور شان و... گفتم. سپس دفتر چهارش را باز کرد و پرسید دوست داری در فیفا کار کنی؟ گفتم بله، تمام تلاشم را می کنم در آینده به آن جا راه پیدا کنم. خندید و گفت آینده؟ تو از همین الان برای فیفا کار خواهی کرد. من ناباورانه نگاهش کردم و گفتم ولی پروفسور من تا الان ماموریت خارج از کشور نداشتم و حتی برای ای افسی هم کار نمی کنم. گفت که تو بهترین گزینه برای کار کردن در فیفا هستی، خب سه ماه دیگر اولین ماموریت تو در جام جهانی زنان در باکوست، موفق باشی!»

❖ تیم مورد علاقه ام باین مونیخ است

از او می پرسم که چقدر اهل تماشای مسابقات فوتبال و طرفدار چه تیم هایی است که می گوید: «لیگ فوتبال ایران را زیاد تماشا نمی کنم. تیم مورد علاقه ام باین مونیخ است و بر نامه ریزی می کنم تا بازی های آن را احتما تماشا کنم. در جام جهانی قطر هم فرصت این را نداشتم که یک بازی را از نزدیک به عنوان تماشاگر ببینم. من هر روز سربک بازی به عنوان پزشک فیفا بودم و به قطر فقط برای کار رفته بودم.»

❖ حضور من برای پزشکان سیتی و لیور پول عجیب بود

از تنها پزشک ایرانی و پزشک آسیایی به عنوان نماینده فیفا در جام جهانی قطر درباره واکنش بقیه پزشک های فیفا به حضورش می پرسم که می گوید: «چند ماه قبل زمانی که به من اعلام شد به عنوان پزشک جام جهانی انتخاب شدم بسیار هیجان زده بودم. تا جلسه هماهنگی در زوریخ حتی نمی دانستم همکاران جدیدم چه افرادی هستند، الان که متوجه شده ام با پزشکانی از منچستر سیتی و لیور پول و پزشکانی که تجربه برگزاری مسابقات بوفارا بر عهده داشتند، همکار هستم حس می کنم صاحب تجربه ای ارزشمند خواهم شد که می توانم با همکارانم در ایران تقسیم کنم. برای همه پزشک های دیگر که از اروپا و به خصوص از انگلیس بودند و سابقه کار کردن با تیم های بزرگی را داشتند، این که من هم آن جا حضور داشتم، عجیب و جالب بود، اما وقتی عملکرد من را دیدند، تحت تاثیر قرار گرفتند که چطور یک خانم می تواند در یک اتفاق بزرگ فوتبالی مثل جام جهانی در حوزه پزشکی، شرایط را مدیریت کند».

❖ حمایت های خانواده ام، رمز اصلی موفقیت هایم است

«زهره هراتیان» هم اکنون با سه سازمان بین المللی ورزشی یعنی فیفا، ای افسی و فدراسیون جهانی بدمینتون به عنوان پزشک همکاری می کند. او یک دختر پنج ساله دارد و همسرش هم «هومن افاضلی» مربی فوتبال است. از او می پرسم که آیا ازدواج داشتن فرزند، مانع موفقیت نمی شود؟ پاسخ می دهد: «در همه این سال ها، خانواده ام همیشه از من حمایت کردند؛ به خصوص همسر من. بارها به این فکر کردم که به خاطر خانواده و فرزندم، این فعالیت را ادامه ندهم، اما وقتی به سختی های مسیر پیموده شده فکر می کنم، منصرف می شوم. من حالا به جایگاهی رسیده ام که فقط متعلق به خودم نیست

چون من نماینده زنان ایرانی هستم تا به آن ها توانمندی ها و درجه ای را که می توانند به آن برسند، یادآوری کنم و نشان بدهم. این تنها چیزی است که من را آرام و امیدوار می کند تا سختی ها و مشکلات این کار را تحمل کنم و گر نه دوری از فرزندم برای من بسیار سخت است، به خصوص رویدادهایی مثل جام جهانی که تقریباً یک ماه طول می کشد. با این حال و خدا را شکر، حامی های خوبی دارم و همین رمز اصلی موفقیت هایم است».

